

Bijbelcommentaar op Markus; blz. 357-362

Bijbelcommentaar

door E.G.White

Page 1111; blz. 357

Markus

Hoofdstuk 1

Vers 9-11 Zie EGW over Mattheüs 3:13-17

Vers 10-13 Zie EGW over Mattheüs 4:1-11

Hoofdstuk 2

Vers 14 Zie EGW over Lukas 5:29

Vers 17 Zie EGW over Mattheüs 9:12,13

Vers 22 Zie EGW over Mattheüs 9:17

Hoofdstuk 3

Vers 1-3 Zie EGW over Lukas 1:76,77

Vers 22 Zie EGW over Mattheüs 12:24-32

Vers 28,29 Zie EGW over Mattheüs 12:31,32

Hoofdstuk 4

Vers 30 (Lukas 13:18). **Niet Zoals Aardse Regeringen.** – De regering van het Rijk van Christus is niet zoals aardse regeringen. Het is een voorstelling van het karakter van hen die het Koninkrijk vormen. *"Waarmee zullen wij het Koninkrijk van God vergelijken?"* vroeg Christus, *"of onder welke gelijkenis zullen wij het brengen?"* Hij kon op aarde niets vinden wat als een volmaakte gelijkenis kon dienen. Aan Zijn hof heeft geheiligde liefde het voorzitterschap en de beambten en aangestelden bezitten de gave van het beoefenen van weldadigheid. Hij geeft aan Zijn dienaars opdracht om medelijden en liefde, Zijn eigen eigenschappen, te beoefenen in al hun werk, en hun voldoening te vinden in het weerkaatsen van de liefde en het teder medelijden van de Goddelijke natuur jegens allen met wie zij omgaan (RH 19 maart, 1908).

Hoofdstuk 6

Vers 26 Zie EGW over Mattheüs 14:9

Page 1111; blz. 358

Hoofdstuk 8

Vers 34 Zie EGW over Mattheüs 16:24; Lukas 9:23

Bijbelcommentaar op Markus; blz. 357-362

Hoofdstuk 9

Vers 2-4 Zie EGW over Mattheüs 17:1-3

Hoofdstuk 10

Vers 13-16 Zie EGW over Mattheüs 19:13-15

Vers 45 Zie EGW over Mattheüs 9:12,13

Vers 46-52 (Mattheüs 20:30-34; Lukas 18:35-43). **Sommigen die Ogen**

Hebben, Zien Niets. – Alleen als een zondaar de behoefte aan een Zaligmaker beseft, gaat zijn hart uit naar Hem Die hem kan helpen. Toen Jezus rondging onder de mensen, waren het de zieken die een Heelmeester nodig hadden. De armen, beproefden en verslagenen volgden Hem om hulp en troost te ontvangen die zij nergens anders konden vinden. De blinde Bartiméus wacht aan de kant van de weg; hij heeft lang gewacht om Jezus te ontmoeten. Menigten van mensen die zien kunnen, gaan voorbij, af en aan, maar zij koesteren geen verlangen om Jezus te zien. Eén blik van geloof zou zijn liefdevol hart beroeren en hun zegeningen van Zijn genade brengen; maar zij kennen de ziekte en armoede van hun hart niet en voelen geen behoefte aan Christus. Met de arme blinde is het anders gesteld. Zijn enige hoop ligt bij Jezus. Terwijl hij wacht en oplet, hoort hij de voetstappen van vele mensen en begerig vraagt hij: *"Wat betekent dit lawaai van reizigers?"* De omstanders geven ten antwoord: *"Jezus van Nazareth gaat voorbij."* Met het vuur van intens verlangen roept hij uit: *"Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!"* Zij proberen hem tot zwijgen te brengen, maar hij roept des te luider: *"Zoon van David, heb medelijden met mij!"* Deze bede wordt gehoord. Zijn volhardend geloof wordt beloond. Niet alleen krijgt hij zijn lichamelijk gezicht terug, ook de ogen van zijn begrip worden geopend. Hij ziet in Christus zijn Verlosser en de Zon der Gerechtigheid schijnt in zijn hart. Allen die zich bewust zijn van hun behoefte aan Christus zoals de blinde Bartiméus en die even ernstig en vastbesloten zijn als hij dat was, zullen net als hij de zegen waarnaar zij hunkeren, ontvangen.

De beproefden en lijdenden die Christus als hun Helper zochten, werden bekoord door Zijn Goddelijke volmaaktheid, de schoonheid en heiligheid die in Zijn karakter naar voren kwam. Maar de Farizeeën konden in Hem geen schoonheid ontdekken. dat zij Hem zouden begeren. Zijn eenvoudige kleding en nederig leven, wars van uiterlijk vertoon, kwam hen voor als een wortel uit dorre aarde (RH 15 maart, 1887).

Page 1112; blz. 359

Hoofdstuk 11

Vers 12-14 Zie EGW over Mattheüs 21:18-20

Hoofdstuk 12

Bijbelcommentaar op Markus; blz. 357-362

Vers 30 (Prediker 9:10; Lukas 10:27; Romeinen 12:11; Kolossenzen 3:23). **De Dienst van Iedere Kracht.** – De lichaamskrachten moeten gebracht worden tot het dienen van God uit liefde. De Heere vraagt om de lichaamskracht en u kunt uw liefde voor Hem tonen door het juiste gebruik van uw lichaamskrachten te maken, door juist dat werk te doen, wat gedaan moet worden. Bij God is geen aanzien des persoons....

Er schuilt een bepaalde wetenschap in het eenvoudigste werk, en als iedereen het zo zou zien, zouden zij de adel van het werk zien. Elk werk moet met hart en ziel worden gedaan; dan is er opgewektheid en doelmatigheid. De mensen kunnen in landbouwkundig of mechanisch werk aan God het bewijs leveren dat zij Zijn gave van lichaamskrachten op prijs stellen, evenals van de mentale hoedanigheden. Laat de ontwikkelde bekwaamheid gebruikt worden om de werkmethoden te verbeteren. Dat is precies wat de Heere wil. Er schuilt eer in elke arbeid die gedaan moet worden. Laat Gods wet de maatstaf van het werk worden; deze veredelt en heiligt alle werk. Trouw in het verrichten van elke plicht veredelt het werk en openbaart een karakter dat God kan goedkeuren.

"Gij zult de Heere uw God liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht." God vraagt om de liefde die tot uitdrukking komt in een dienst van harte, met heel de ziel, in het dienen met de lichaamskrachten. Wij mogen niet belemmerd worden in welk werk ook, dat we voor God doen. Iemand die zijn krachten oefent, zal ze zeker sterken; maar hij moet wel zijn best doen. Intelligentie en opgeleide bekwaamheid zijn nodig om de beste methoden te beoefenen in de landbouw, in het bouwen en in elk ander werk, zodat de arbeider niet te vergeefs zijn werk doet....

Het is de plicht van elke werker niet alleen zijn krachten, maar ook zijn geest en intellect te gebruiken bij hetgeen hij onderneemt.... U kunt verkiezen vast te houden aan een verkeerde handelwijze omdat u niet vastbesloten bent uzelf in de hand te houden en te veranderen; u kunt ook uw krachten aankweken om een zo goed mogelijk werk te leveren en dan zal men u altijd en overal kunnen gebruiken. U zult naar waarde worden geschat. *"Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte."* *"In ijver onverdroten, vurig van geest; dient de Heere."* (MS 8, 1894).

Vers 30,31 Zie EGW over Mattheüs 22:37-39

Vers 37 Zie EGW over Lukas 4:18,19

Page 1112-1113; blz. 360

Hoofdstuk 13

Vers 21,22 Zie EGW over Mattheüs 24:23,24

Vers 34 Zie EGW over Johannes 17:20-21

Hoofdstuk 14

Vers 1 Zie EGW over Mattheüs 26:2

Vers 3-9 Zie EGW over Mattheüs 26:6-13; Johannes 12:3

Vers 10,11 Zie EGW over Mattheüs 26:14-16; Lukas 22:3-5

Vers 27-31 Zie EGW over Mattheüs 26:31-35

Vers 32-42 Zie EGW over Mattheüs 26:36-46

Vers 36 Zie EGW over Mattheüs 26:42; Lukas 22:42; Romeinen 8:11

Bijbelcommentaar op Markus; blz. 357-362

Vers 40 Zie EGW over Mattheüs 26:43
 Vers 53 Zie EGW over Mattheüs 26:3
 Vers 61,62 Zie EGW over Mattheüs 26:63,64; Lukas 22:70
 Vers 63 Zie EGW over Mattheüs 26:65

Hoofdstuk 15

Vers 6-15 Zie EGW over Mattheüs 27:15-26
 Vers 12-14 Zie EGW over Mattheüs 27:22,23
 Vers 14,15 Zie EGW over Mattheüs 27:25,26
 Vers 21 Zie EGW over Mattheüs 27:32
 Vers 26 Zie EGW over Mattheüs 27:37
 Vers 27 Zie EGW over Mattheüs 27:38
 Vers 31 Zie EGW over Lukas 24:13-15
 Vers 33 Zie EGW over Mattheüs 27:45
 Vers 33,34,39 Zie EGW over Mattheüs 27:45,46
 Vers 37 Zie EGW over Mattheüs 27:50; Johannes 19:30
 Vers 38 Zie EGW over Mattheüs 27:51; Johannes 19:30
 Vers 39 Zie EGW over Mattheüs 27:54

Hoofdstuk 16

Vers 1,2 (Mattheüs 28:1; Lukas 24:1; Romeinen 6:3-5; 1 Korinthe 11:26).

Opstanding Heiligde Niet de Eerste Dag. – Christus rustte op de Sabbat in het graf en toen de heilige wezens van zowel hemel als aarde op de morgen van de eerste dag der week in beweging waren, stond Hij op uit Zijn graf om Zijn werk, het onderrichten van Zijn discipelen, weer op Zich te nemen. Maar dit feit geeft geen heiligheid aan de eerste dag der week en maakt hem niet tot Sabbat. Voor Zijn dood stelde Jezus een gedachtenis in aan het verbreken van Zijn lichaam en het vergieten van Zijn bloed voor de zonden der wereld, toen Hij zei: *"Want zo dikwijls gij dit brood*

Page 1113; blz. 361

eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heeren, totdat Hij komt." En de boetvaardige gelovige die de stappen, noodzakelijk tot bekering, onderneemt, gedenkt door zijn doop de dood, begrafenis en opstanding van Christus. Hij daalt af in het water in de gelijkenis van Christus' dood en begrafenis en komt op uit het water in de gelijkenis van Zijn opstanding - niet om het oude leven van de zonde weer op te nemen, maar om een nieuw leven in Christus te leiden (3SP 204).

Vers 6 (Johannes 1:1-3, 14; Filippenzen 2:5-8; Kolossenzen 2:9; Hebrëeën 1:6-8; 2:14-17; 4:15). **De Godheid Stierf Niet.** – Wordt de menselijke natuur van de Zoon van Maria veranderd in de Goddelijke natuur van de Zoon van God? Neen; beide naturen waren op geheimzinnige wijze verenigd in één Persoon - de Mens Jezus Christus. In Hem woonde al de volheid der Godheid lichamelijk. Toen Christus gekruisigd werd, stierf Zijn menselijke natuur. De Godheid daalde niet af om te sterven; dat zou onmogelijk zijn geweest. Christus, de Zondeloze, zal iedere zoon en dochter van Adam redden, die de hem of haar aangeboden zaligheid aanneemt en Hij

Bijbelcommentaar op Markus; blz. 357-362

zal erin toestemmen dat zij kinderen Gods worden. De Heiland heeft het gevallen mensdom gekocht met Zijn eigen bloed.

Dit is een groot mysterie, een verborgenheid die niet ten volle in al zijn grootheid verstaan zal worden alvorens de verheerlijking van de verlostten zal hebben plaats gevonden. Dan zullen de macht, de grootheid en doeltreffendheid van Gods gave aan de mens worden begrepen. Maar de vijand is vastbesloten te zorgen dat deze gave zo mysterieus gehouden zal worden dat ze onbeduidend zal lijken (Brief 280, 1904).

(Mattheüs 28:5, 6; Lukas 24:5, 6; Johannes 2:19; 10:17, 18; Handelingen 13:32, 33). Toen de stem van de engel werd gehoord, die zei: "*Uw Vader roept U,*" kwam Hij, Die gezegd had: "*Ik leg Mijn leven af, om het weer op te nemen,*" "*Breek deze tempel af, en in drie dagen zal Ik hem weer opbouwen,*" uit het graf ten leven, dat in Hemzelf was. De Godheid kan niet sterven. De menselijkheid stierf, maar Christus verkondigt nu boven het geopende graf van Jozef: "*Ik ben de opstanding en het leven.*" In Zijn Goddelijkheid bezat Christus de macht om de banden des doods te verbreken. Hij zegt dat Hij het leven in Zich had om levend te maken wie Hij wil.

"*Ik ben de opstanding en het leven.*" Deze woorden kunnen alleen gebruikt worden door de Godheid. Alle geschapen wezens leven door de wil en macht van God. Zij zijn afhankelijke ontvangers van het leven van Gods Zoon. Hoe bekwaam en talentvol ook, hoe veelomvattend hun hoedanigheden ook mogen zijn, zij ontvangen het leven van de Bron van alle leven. Slechts Hij, Die alleen onsterfelijkheid heeft, Die woont in het licht en het leven, kon zeggen: "*Ik heb de macht Mijn leven af te leggen, en Ik heb de macht het weer op te nemen.*" Alle menselijke wezens in onze wereld ontvangen hun leven van Hem. Hij is de oorsprong,

Page 1113-1114; blz. 362

de Bron van het leven (MS 131, 1897).

"*Ik ben de opstanding en het leven.*" Hij Die gezegd had: "*Ik leg Mijn leven af, om het weer op te nemen,*" kwam uit het graf tot leven dat in Hemzelf was. De menselijkheid stierf; de Goddelijkheid kan niet sterven. In Zijn Godheid bezat Christus de macht om de banden des doods te verbreken. Hij zegt dat Hij het leven in Zich heeft om levend te maken wie Hij wil.

Alle geschapen wezens leven door de wil en de macht van God. Zij zijn ontvangers van het leven van de Zoon van God. Hoe bekwaam en talentvol ook, hoe veelomvattend hun hoedanigheden ook zijn, zij ontvangen het leven van de Bron van alle leven. Hij is de Oorsprong, de Bron van alle leven. Alleen Hij Die onsterfelijkheid bezit, Die woont in het licht en het leven, kon zeggen: "*Ik heb de macht Mijn leven af te leggen, en Ik heb de macht het weer op te nemen*"....

Christus bezat het recht onsterfelijkheid te geven. Het leven dat Hij in menselijkheid had afgelegd, nam Hij weer op en gaf het aan de mensheid. "*Ik ben gekomen,*" zegt Hij, "*dat zij leven hebben en overvloed*" (YI 4 aug., 1898).

Alleen de Vader Kon Christus Bevrijden. – Hij Die voor de zonden der wereld stierf, moest de vastgestelde tijd in het graf blijven. Hij was in die stenen gevangenis als gevangene van het Goddelijk recht. Hij was verantwoording schuldig aan de Rechter van het universum. Hij droeg de zonden van de wereld en alleen Zijn Vader kon Hem bevrijden. Een sterke wacht van machtige engelen waakte over het graf en als een hand was uitgestoken om het lichaam weg te nemen, zou een straal van heerlijkheid hem, die dat gewaagd had, machteloos ter aarde hebben doen vallen.

Bijbelcommentaar op Markus; blz. 357-362

Er was slechts één ingang naar het graf en geen mensenhand of bedrog kon knoeien met de steen die de ingang bewaakte. Hier rustte Jezus gedurende de Sabbat. Maar de profetie had duidelijk gemaakt dat Christus op de derde dag uit de doden zou opstaan. Christus Zelf had dit Zijn discipelen verzekerd. *"Breek deze tempel af,"* had Hij gezegd, *"en in drie dagen zal Ik hem weer opbouwen."* Christus had nooit gezondigd en in Zijn mond was geen bedrog gevonden. Zijn lichaam kwam tevoorschijn uit het graf, zonder door verderf te zijn besmet (MS 94, 1897).